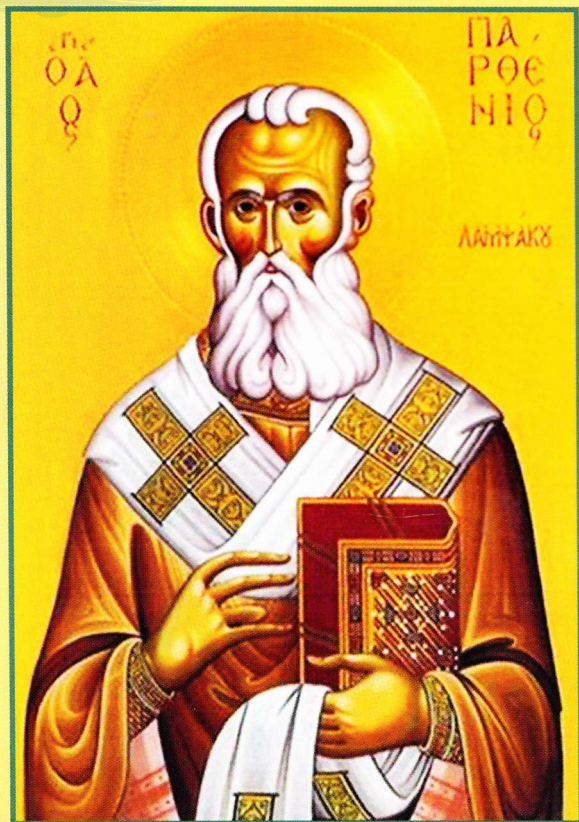

MARIA MELETIOU-MAKRI

UN SFÂNT DIN VECHIME VIU PRINTRE NOI

SFÂNTUL PARTENIE DIN LAMPSAKOS
(Sfântul ocrotitor al bolnavilor de cancer)

MARIA MELETIOU-MAKRI

- Filolog -

MARIA MELETIOU-MAKRI

**UN SFÂNT DIN VECHIME
VIU PRINTRE NOI**

Sfântul Partenie din Lampsakos

*Sfântul Partenie din Lampsakos, episcopul
de la Antiohia, a trăit în secolul al III-lea și a fost
un mare apărător al ortodoxiei împotriva
ereticilor. A scris multe cărți, printre care
"Viața Sfântului Partenie".*

Carte tipărită cu binecuvântarea

Prea Sfințitului Părinte GALACTION

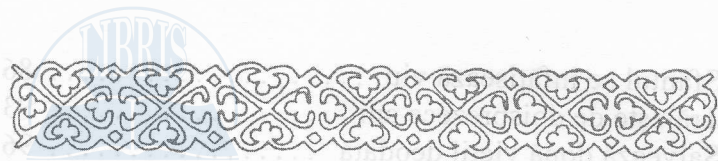
Episcopul Alexanăriei și Teleormanului

Traducere din limba greacă de

Prof. Elisabeta Cristea

Editura Buna Vestire

Bacău, 2008

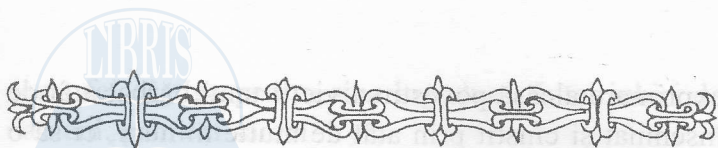
CUPRINS

Cuvânt înainte	7
Introducere	13
Viața și minunile Sfântului Partenie	23
Minuni din zilele noastre	53
Sfântul are mare putere asupra demonilor	53
Salvare de la distrugere sigură	54
Se întrerupe liniștea și reculegerea	56
Tămăduitor al tuturor bolilor	58
Vindecă pneumonia	58
«Intervenții de sus»	60
Vindecă amețelile	62
Apare și vindecă de astm bronșic	63
Dăruiește copil unui cuplu nefericit	64
Salvează de la accident	67
«...Și așteptând să-i dăruiască vindecarea...»	70
Faima Sfântului se răspândește	76
Ocrotitor al bolnavilor de cancer	78
O mărturie cutremurătoare	78
Salvează o fată de 27 de ani	85

Sfântul se înfățișează viu	86
Trăiește de doisprezece ani	93
Salvează două vieți deodată	96
Tânărul miluit își împlinește făgăduința	107
Rugăciunile l-au înduioșat	108
Sfintele Moaște răspândesc miresme plăcute.	
Mormântul lui face minuni	133
Acatistul Sfântului Partenie	145

VIATA, NEVOINTA ȘI CÂTEVA DIN MINUNILE SFÂNTULUI PARTENIE, EPISCOPUL LAMPSAKULUI²

Binecuvintează, părinte

Informații exacte despre marele Sfânt Partenie, care să se refere la nașterea, creșterea și educația sa din copilărie, precum și la progresele pe care le-a făcut treptat, nu s-au găsit nicăieri până acum, în afară de câteva date de ordin general, din care cunoaștem numele și funcția tatălui său, precum și ocupația lui Partenie. În ceea ce privește restul, singurul lucru pe care-l știm este că a fost învrednicit de Harul Sfântului Duh să săvârșească multe feluri de minuni.

După ce am găsit, așadar, aceste date redactate de un anume Krispinos, într-un stil foarte neîngrijit și simplu, am considerat că merită să ne ocupăm de acestea și să nu lăsăm neîngrijită și lipsită de

---

² Textul acestei părți este redat în limba neo-greacă, păstrând stilul și topica greoaie a gramaticii limbii vechi [Nota trad.].

exprimare aleasă povestirea vieții unui bărbat atât de însemnat și cinstit prin atât de multe minuni, ci să o împodobim cu podoabă potrivită, nu pentru ca să facem ceva silnic care este dorit de mulți, întrucât nu are nevoie cuvântul evlaviei de podoabe lumești și de grijă deosebită. O facem însă aceasta pentru cei învățați și doar atât cât credem că se potrivește; ca să nu fie, adică, neornată și neglijată, pretext de nepăsare pentru aceștia, provocându-le disprețul, așa încât să se îndepărteze de ascultarea unor povestiri atât de frumoase și uimitoare.

Povestirea se prezintă în felul următor:

Preabunul și minunatul Partenie se trăgea dintr-un tată care purta numele Hristodoulos și era diacon la biserica din Melitoupolis. Partenie însuși nu a fost atras deloc de cele ale copilăriei, dar a arătat o așa sârguință în ascultarea Sfintelor Scripturi, încât chiar de la o vârstă fragedă a fost învrednicit să primească Sfântul Har, chiar dacă pe atunci nu-și arăta această virtute a sa, ci se ascundea pe sine pe cât putea. Iar când s-a făcut de 18 ani, la această vârstă s-a arătat și începutul minunilor sale.

Ia seama deci cât de lămurită a fost încă de la început firea sa milostivă față de oameni. Având acolo în apropiere un lac, se ducea la pescuit, însă nu folosea peștii pentru ca să se hrănească, nici nu-i oferea ca să obțină vreo favoare de la vreunul dintre iluștrii cârmuitori. Dimpotrivă, îi vindea și câți bani câștiga din acest negoț bun, îi dădea la cei săraci. În

acest fel câștiga pentru sine logodna sfintei iubiri de oameni, prin cei săraci.

Așadar, din pricina strălucitei sale vieți, dar și a minunilor celor multe pe care le făcea, a ieșit la iveală sfințenia sa și toți vorbeau despre el, întrucât și simpla chemare a numelui său era de-ajuns ca să-i pună pe fugă pe demoni.

Filitos, Episcopul din Melitoupolis, bărbat vrednic și iubitor de virtute, a trimis și l-a chemat pe bărbatul cel vestit și după multe îndemnuri, cu mare greutate l-a convins să fie hirotonit preot și «periodent»³ (περιοδευτή) al episcopiei sale.

Prin urmare, Harul Sfânt s-a revărsat și mai bogat în el, pentru că avea mare trecere la Dumnezeu, prin viața sa cea dreaptă și astfel l-a pregătit spre săvârșirea multor minuni. Și pentru că Cel ce vede «în ascuns» nu lasă să rămână necunoscute cele de taină, de aceea l-a făcut foarte cunoscut prin minunile sale și a reușit în acest fel să obțină două lucruri, cele mai importante: să-l slăvească pe sfântul însuși, după făgăduință, și să vindece prin el pe mulți care sufereau foarte.

Vom spune așadar și minunile așa simplu cum s-au întâmplat, fără nici o adăugire și fără să le comparăm cu altele. Și aceasta o facem nu pentru că am vrea să scurtăm vorba, ci pentru a avea grijă să nu

---

³ Periodent – preot însărcinat de episcop să controleze pe preoții de la sate [Nota edit.].

lăsăm totul în seama puterii cuvântului, cât în firea lucrurilor.

Mergând odată Partenie pe un drum, a întâlnit pe un om care a fost lovit la un ochi de un taur. Bietul om își ținea în mâini ochiul scos și cu gemete chema într-ajutor duhurile cele bune să-l miluiască. Pe acesta l-a văzut Partenie cu ochii lui preamilstivi și i-a luat cu mare grijă ochiul scos în mâna lui dreaptă și l-a pus din nou la locul său. Și nu au trebuit nici leacuri, nici mult timp ca să se vindece, ci numai timp de trei zile l-a udat cu apă curată, dacă, firește, am putea numi apă curată pe cea care este amestecată cu Har Sfânt⁴. Astfel ochiul s-a făcut bine așa cum era și mai-nainte.

O femeie s-a îmbolnăvit de groaznică boală a cancerului. Și boala a luat proporții, pentru că s-a dezvoltat în locurile cele mai ascunse ale corpului, astfel că pe de o parte bolnava avea dureri foarte mari, iar pe de altă parte îi era rușine să se arate la doctori pentru tratament. Dar Harul ceresc, Care vede cele nevăzute și Care dăruiește pe nevăzute, a tămăduit prin Partenie boala. Așadar, după ce a pecetluit-o pe frunte cu semnul Crucii, a silit cancerul să iasă cu totul de îndată și a făcut-o pe femeie să-L preamărească pe Hristos cu glas de bucurie.

A pornit odată marele sfânt să facă o vizită unui bolnav și pe drum un câine mare a rupt lanțul cu

---

⁴ Apa sfințită – Aghiazma [Nota edit.].

care era legat și s-a năpustit asupra lui. Și a sărit în picioare, deschizându-și gura lui cea mare și ucigașă, în mod amenințător, poate că nu de unul singur și prin puterea lui firească, ci mânat de un nevăzut câine sau drac. Dacă i s-ar fi întâmplat acest lucru altcuiva, s-ar fi înspăimântat sau ar fi căutat vreun ciomag sau orice altă armă ca să se apere și i-ar fi chemat într-ajutor pe cei de față. Dar Partenie nu a făcut nimic din toate acestea, ci numai a suflat în gura lui mare deschisă și astfel, precum obișnuia, l-a pecetluit cu semnul Crucii și îndată fiara cea înspăimântătoare a rămas locului moartă și a căzut fără suflare de pe umerii lui la pământ.

Acestea și multe altele asemănătoare au ajuns la urechile Mitropolitului din Kizic, Asholios, căruia îi părură toate demne de admirație. Credea așadar că pe acesta care se învrednicise să facă astfel de fapte, nu trebuia să-l lase numai pe treapta de preot. Considera aceasta drept rușine a lui, dacă s-ar fi văzut că disprețuia un bărbat atât de însemnat în virtute și nu îi oferea acestuia degrabă cinstea ce i se cuvenea, făcându-se nepăsător față de faptele sale cele bune.

De aceea, după ce a trimis să-l cheme pe acest bărbat deosebit și cum se spune, după ce a răscolit fiecăre piatră, l-a înălțat pe tronul episcopal al Lampsakului, făcând cinste mai departe orașului lampsakinenilor decât acestuia. Iar că afirmația aceasta este adevărată, îndată o vom dovedi.